

OKAZ (2) *sb m*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); a pochylone.

sg [N okáz.] ∅ A okáz (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) i XVIII w.

1. Chęć zaimponowania, pozór, efekt (2) :

Wyrażenie przyimkowe: »na okaz« (2): ci/ ktorzi o rzeczách ważnych á wielkich vmyślnie z prędká á bez rozmysłu/ y sámi mowią/ y po drugich tego chcą ábo ie ná to wyciągáią: o tych ma być rozumiano że to ná okaz czynią [ostentatores sunt iudicandi] *ModrzBaz* 27.

~ Zwrot: »na okaz się popisać« (1): iefcze to nie ieft ípráwiedliwy/ ábo mierny/ ktory ras ábo kilká/ tylko ná okáz ták fię popifze *GórnRozm* L2v. ~

2. [Przeqląd gotowości bojowej: gdzie oglądawfzy woýfko/ prowadził ie [król] pod Boryfsow/ á tám drugiraz [!] był okaz. *BielKron* 1597 524 (Linde).]

Cf **OKAZANIE**